

2011. június 8., szerda

16. úgy véli, hogy a mezőgazdaságra vonatkozó fejezetek mindkét fél számára fontosak lesznek a tárgyalások során; aggodalmát fejezi ki, hogy a felek lényeges engedményeket tehetnek a géntechnológiával módosított szervezetek, a tej és az eredetmegjelölés területén; ezért hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság érdekeit és prioritásait teljes mértékben vegyék figyelembe, és felkéri a Bizottságot, hogy folytasson tárgyalásokat egy olyan megállapodásról, amely előnyös lesz az EU és Kanada fogyasztóinak, illetve a két fél mezőgazdasági ágazatának, és amely egy kiegyensúlyozott, átfogó eredmény keretében biztosítja a mezőgazdasági termékek uniós és kanadai forgalmazóinak kiterjedtebb, de tisztességes versenyt; ebben az összefüggésben üdvözli mindkét fél kezdeti kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy nem tart fenn, nem vezet be és nem állít vissza mezőgazdasági exporttámogatásokat az eladott mezőgazdasági termékekre, ami pozitív lépésnek tekinthető az ambiciózus és tisztességes tárgyalások, valamint a WTO-ban folyó mezőgazdasági témájú tárgyalásokban való együttműködésre irányuló megállapodás irányába;

17. kéri a Bizottságot, hogy az uniós, kiváltképpen a tengerentúli országokra és területekre irányuló politikákkal összhangban ügyeljen arra, hogy a stratégiai termékekkel kapcsolatos érdekeik ne sérüljenek az Unió és Kanada között a jövőben létrejövő megállapodás következtében.

18. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések a mezőgazdasági fejezetek fontos részét képezik; ebben az összefüggésben kéri a Bizottságot, hogy vállaljon kötelezettséget e szabályok szigorú normáinak megtárgyalására;

19. emlékezteti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta minden nemzetközi kereskedelmi megállapodásra vonatkozóan a Tanácsnak meg kell szereznie a Parlament egyetértését, és a Tanácsnak és a Bizottságnak haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatnia kell a Parlamentet az eljárás minden szakaszáról; kéri a Tanácsot, hogy azonnal és teljes körűen tájékoztassa a Parlamentet az eljárás azon szakaszairól, amelyekért felelős, különösen az általa elfogadott tárgyalási irányelvekről és az azokban végzett módosításokról; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vonja be a Parlamentet a tárgyalások minden szakaszába, és teljes mértékben vegye figyelembe a Parlament véleményét;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Kanada szövetségi kormányának és parlamentjének, valamint tartományi és területi kormányzatainak.

A hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások

P7_TA(2011)0258

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások (2010/2302(INI))

(2012/C 380 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) 2009. márciusi feljegyzésére a hitelminősítő intézetek felügyeletére vonatkozó nemzetközi együttműködésről,
- tekintettel a hitelminősítések használatáról szóló helyzetfelmérésről szóló 2009. júniusi közös fórumra,
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Fórum 2009. szeptember 25-i jelentésére a G20 vezetőinek, melynek címe: A pénzügyi szabályozás tökéletesítése,
- tekintettel a Nemzetközi Valutaalap 2010. október 29-i jelentésére, melynek címe: Jelentés a világ pénzügyi stabilitásáról: államadósság, finanszírozás és a rendszer likviditása,
- tekintettel a 2010. június 26–27-i torontói G20-csúcstalálkozó nyilatkozatára,

2011. június 8., szerda

- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Fórum 2010. október 27-i jelentésére, melynek címe: A hitelminősítő intézetek besorolására való támaszkodás csökkentésének elvei,
 - tekintettel a Bizottság által 2010. november 5-én indított nyilvános konzultációra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és Jogi Bizottság véleményére (A7-0081/2011)),
- A. mivel üdvözli a hitelminősítő intézetek szabályozása érdekében globális, nemzetközi és európai szinten folyó munkát,
- B. mivel a hitelminősítő intézetek elvileg információkat közvetítenek, csökkentik az információk aszimmetriát a tőkepiacokon, megkönnyítik a globális piaci hozzáférést, csökkentik az információ költségét és kiszélesítik a lehetséges hitelfelvevők és befektetők körét, és ezáltal likviditást és átláthatóságot biztosítanak a piacok számára és elősegítik az árak kialakítását,
- C. mivel a közelmúlt jogszabályai egy olyan eltérő szerepet ruháztak a hitelminősítő intézetekre, amelyet „tanúsításnak” lehet nevezni, ami tükrözi, hogy a minősítés egyre inkább beágyazódik a tőkekövetelmény-szabályozásba,
- D. mivel a pénzügyi szereplők túlságosan megbíznak a hitelminősítő intézetek által kiadott minősítésekben,
- E. mivel a hitelminősítő intézetek három különböző ágazatot értékelnek: az állami szektort, a vállalkozásokat és a strukturált pénzügyi eszközöket, és mivel jelentős szerepet játszottak a pénzügyi válság kialakulásában a strukturált pénzügyi eszközök hibás minősítése révén, amelyeket átlagosan három-négyszeres besorolással kellett rontani a válság során,
- F. mivel az 1060/2009/EK rendelet volt az első reakció a pénzügyi válságra és már foglalkozik a legsűrűbb kérdésekkel, felügyelet és szabályozás alá helyezve a hitelminősítő intézeteket; mivel azonban nem foglalkozik valamennyi sarkalatos problémával, és valójában új belépési korlátokat hoz létre,
- G. mivel a szabályozási biztonság hiánya az ágazatban veszélyezteti az EU pénzügyi piacainak megfelelő működését, és ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy mielőtt előállna az 1060/2009/EK rendelet további módosításaival, azonosítsa megfelelően az új keret hiányosságait, és készítsen hatásvizsgálatot az e hiányosságok megszüntetéséhez rendelkezésre álló alternatívákról, többek között további jogalkotási javaslatok lehetőségéről,
- H. mivel a hitelminősítő ágazat számos problémával küzd, melyek közül a legfontosabb, hogy nincs verseny, szerkezete oligopolisztikus és nélkülözi az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot; mivel az erőfölényben levő hitelminősítők egyik problémája a fizetési modell, és mivel a szabályozási rendszer fő problémája, hogy túlságosan függ a külső hitelminősítésektől,
- I. mivel a verseny erősítésének legjobb módja a belépést hatékonyan támogató szabályozási környezet kialakítása, valamint a jelenlegi belépési korlátok és a versenyt befolyásoló egyéb tényezők mélyrehatóbb elemzésének elvégzése lenne,
- J. mivel kedvező időben a piaci szereplők hajlamosak tévesen megítélni a hitelminősítés alapját képező módszertant és értelmezést – vagy eltekinteni attól –, amely igyekszik meghatározni a fizetéseképtelenség valószínűségét,

2011. június 8., szerda

- K. mivel az euróválság legújabb fejleményei rávilágítottak az államadósságok minősítésének jelentős szerepére, valamint a minősítések szabályozási célú használatának következetlenségeire és cikluserősítő hatására,
- L. mivel a minősítések piaci és politikai befolyástól való függetlensége mindennél fontosabb, és azt a gazdaságirányítás és a stressztesztok keretében garantálni kell, tekintet nélkül arra, hogy milyen új struktúrák és üzleti modellek alakulhatnak ki,
- M. mivel a kockázati profil alapvető változása vagy új információ megjelenése eredményeként a minősítések megváltozhatnak és meg is változnak, azokat úgy kell kialakítani, hogy stabilak legyenek és ne ingadozzanak a piaci hangulat függvényében,
- N. mivel a Bázeli II. rendszerben túlságosan nagy bizalom alakult ki a külső minősítések iránt, ami néhány esetben oda vezetett, hogy a bankok lemondtak kitettségük önálló értékelésének elvégzésétől,
- O. mivel a minősítések legújabb szabályozása az Egyesült Államokban a Dodd-Frank törvény révén az intézetek által kiadott minősítésekbe vetett csekélyebb szabályozói bizalom mellett foglalt állást,

Makroszint: a pénzügyi piacok szabályozása

Túlzott bizalom

1. úgy véli, hogy a hitelminősítések felhasználásában bekövetkezett változások fényében – amikor a kibocsátót azért minősítik, hogy kedvezményes elbánásban részesüljön egy szabályozási keretben, nem pedig azért, hogy hozzáférést nyerjen a globális tőkepiacokhoz – reális időn belül a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni kell globális pénzügyi szabályozórendszer által a külső hitelminősítésekbe vetett túlzott bizalmat;
2. úgy véli, hogy a versenytorzulást okozó bevett gyakorlatot, miszerint a hitelminősítő intézetek értékelik a piaci szereplőket, és ezzel egy időben megbízásokat kapnak tőlük, vissza kell szorítani;
3. egyetért a Pénzügyi Stabilitási Fórum által 2010 októberében megállapított alapelvekkel, amelyek általános iránymutatást adnak arra vonatkozóan, hogy miként lehet csökkenteni a külső hitelminősítésekbe vetett bizalmat, és üdvözli a Bizottság által 2010 novemberében megkezdett nyilvános konzultációt; kéri a Bizottságot, hogy a pénzügyi szabályozórendszer általános túlzott bizalmának csökkentése érdekében vizsgálja felül, hogy a tagállamok felhasználják-e szabályozási célra a minősítéseket, és ha igen, miként;
4. rámutat a bázeli szabályozási keretben alkalmazott standardizált megközelítés hiányosságaira, hiszen az lehetővé teszi, hogy a pénzügyi intézményekre vonatkozó tőkekövetelmény-szabályokat külső hitelminősítések alapján állapítsák meg; fontosnak tartja egy tőke megfelelési keret létrehozását, amely biztosítja a szilárd belső kockázatértékelést, a jobb kockázatértékelési felügyeletet és a hitellel kapcsolatos információkhoz való jobb hozzáférést; emiatt támogatja a belső minősítésen alapuló megközelítés fokozott használatát, amennyiben az megbízható és biztonságos és a pénzügyi intézmény mérete, kapacitása és szofisztikáltsága lehetővé teszi a megfelelő kockázatértékelést; úgy véli, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében fontos, hogy a belső modellek tekintetbe vegyék az uniós szabályozásban előírt paramétereket, és szigorú felügyeleti hatósági jóváhagyás tárgyát képezzék; úgy véli ugyanakkor, hogy a kisebb és kevésbé szofisztikált, kisebb kapacitásokkal rendelkező piaci szereplőknek biztosítani kell a külső minősítések használatának lehetőségét, ha nincs megfelelő belső hitelkockázat-elemzésük, és amennyiben megfelelnek az elvárható gondosság megfelelő követelményeinek;

2011. június 8., szerda

5. rámutat a Bázeli III keretében elért fejlemények és a tőkekövetelményekről szóló jelenlegi IV. irányelv alakulása figyelemmel kísérésének fontosságára;
6. látja az igényt arra vonatkozóan, hogy a befektetők által tanúsított elvárható gondosság ismét előfeltétele legyen annak, hogy saját belső hitelkockázat-elemzési modelljeiket nagyobb mértékben használhassák; javasolja, hogy a bankok és más pénzügyi szereplők sokkal gyakrabban használjanak saját belső kockázat-értékelést;
7. úgy véli, hogy a piaci szereplőknek nem lenne szabad strukturált vagy más termékekbe befektetniük, ha nem tudnak meggyőződni a mögöttes hitelek kockázatáról, vagy ellenkező esetben a legmagasabb kockázati besorolást kellene alkalmazniuk;
8. kéri az Európai Központi bankot és a nemzeti központi bankokat, hogy vizsgálják felül a külső minősítések használatát, és sürgeti őket, hogy építsenek ki szakértői háttérrel, amely kidolgozza a likviditást biztosító műveletekhez biztosítékként felhasznált tőkére vonatkozó hitelstandardok értékelésének saját modelljeit, és csökkenti a külső minősítésektől való függésüket;
9. kéri a Bizottságot, hogy alaposan értékelje a hitelkockázat mérésére szolgáló alternatív eszközök használatának lehetőségét;

A felügyeleti kapacitás bővítése

10. tisztában van a velejáró érdekkonfliktusokkal, amennyiben a piaci szereplők belső hitelkockázat-értékelést alkalmaznak saját tőkekövetelmény-szabályaik vonatkozásában, ezért úgy véli, hogy erősíteni kell a belső modellek megfelelőségének ellenőrzését, értékelését és felügyeletét biztosító felügyeleti felelősséget, kapacitást és hatásköröket, valamint prudenciális intézkedéseket kell előírni; úgy véli, hogy amennyiben egy belső modellt annak összetettsége miatt a felügyelet nem tud megfelelően értékelni, azt nem elfogadható szabályozási használat céljából; javasolja, hogy a független tudományos értékelés során a feltételezések átláthatósága is kapjon szerepet;
11. megjegyzi, hogy felügyeleti hatáskörei eredményes gyakorlása céljából az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) fel kell jogosítani arra, hogy be nem jelentett vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezzen, és hogy felügyeleti hatáskörei gyakorlása során az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóságnak a védekezéshez való jog tiszteletben tartása érdekében meghallgatási lehetőséget kell adnia az eljárások alanyai számára;

Egyenlő versenyfeltételek

12. rámutat a hitelminősítő ágazat globális jellegére, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a G20 országokkal együtt dolgozzanak ki egy, a legszigorúbb előírásokon alapuló globális megközelítést a külső hitelminősítésekbe vetett túlzott bizalom csökkentésére mind a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet, mind a prudenciális és piaci szabályozás tiszteletben tartásával, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket és el lehessen kerülni a szabályozói arbitrázszt a piacok nyitottságának megőrzése mellett;
13. úgy véli, hogy a verseny ösztönzése, az átláthatóság előmozdítása és egy jövőbeli fizetési modell kérdése a legfontosabb feladat, míg a hitelminősítő intézetek eredetének kérdése másodlagos;
14. hangsúlyozza, hogy az 1060/2009/EK rendelet két rendszert határoz meg a harmadik országokból származó külső hitelminősítések vonatkozásában, és hogy a befogadási rendszer létrehozása mögötti szándék az volt, hogy lehetővé tegyék harmadik országokból származó, nem ekvivalensnek tekintett külső hitelminősítések használatát az Európai Unióban, amennyiben egy befogadó hitelminősítő intézet egyértelműen felelősséget vállal értük;

2011. június 8., szerda

Középszint: ágazati struktúra

Versenypolitika

15. hangsúlyozza a fokozódó verseny az ágazatban nem jelenti automatikusan azt, hogy jobb lesz a minősítések minősége, és hangsúlyozza, hogy a minősítések minőségének biztosítása és a „minősítésvásárlás” elkerülése érdekében az összes hitelminősítő intézetnek be kell tartania az 1060/2009/EK rendeletben meghatározott legmagasabb szintű előírásokat az integritás, a nyilvánosságra hozatal, az átláthatóság és az érdekütköztetések kezelése tekintetében;

Európai Hitelminősítő Alapítvány

16. kéri a Bizottságot, hogy készítsen részletes hatásvizsgálatot és megvalósíthatósági tanulmányt egy teljesen független Európai Hitelminősítő Alapítvány (ECRaF) költségeiről, előnyeiről és lehetséges irányítási struktúrájáról, amelynek szakértelme mind a három minősített szektorra kiterjedne; úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia az ECRaF felállításának kezdeti költségeit, amelyek fedezetet biztosítanak az első három, de legfeljebb öt év tevékenységére, és hogy azokat körültekintően kell értékelni; hangsúlyozza, hogy minden erre irányuló jogalkotási javaslatot különös figyelemmel kell megfogalmazni annak elkerülése érdekében, hogy az alássa azokat a párhuzamos politikai kezdeményezéseket, amelyek a hitelminősítésekre való túlzott támaszkodás gyakorlatának visszaszorítására és új hitelminősítő intézetek piaci megjelenésének ösztönzésére irányulnak;

17. kéri a Bizottságot, hogy a (9) bekezdésben említettek mellett készítsen részletes hatástanulmányt, megvalósíthatósági elemzést és költségbecslést a szükséges finanszírozásról; határozott véleménye, hogy a finanszírozás költségeit semmiképpen sem az adófizetőknek kellene viselniük, és úgy véli, hogy nem kell további finanszírozást biztosítani, továbbá hogy az új ECRaF költségvetésének a kezdeti időszakot követően teljes mértékben önfenntartónak kell lennie;

18. úgy véli, hogy a hitelesség biztosítása érdekében az új ECRaF vezetésének, alkalmazottainak és irányítási struktúrájának teljesen függetlennek és önállóknak kell lennie, tehát a tagállamok, a Bizottságtól és más köztisztviselők, valamint a pénzügyi ágazat és más hitelminősítő intézetek nem adhatnak számára utasításokat, és hogy a módosított 1060/2009/EK rendelettel összhangban kell működnie;

19. kéri a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg egy ilyen európai hitelminősítő-hálózat költségeit, hasznát és irányítási struktúráját, beleértve azt is, hogy miként lehetne a nemzeti szinten tevékenykedő hitelminősítő intézeteket arra ösztönözni, hogy partnerségeket vagy közös hálózati struktúrákat alakítsanak ki, hogy a meglévő erőforrásokra és alkalmazottakra támaszkodva kiterjeszthessék működési területüket, lehetővé téve számukra a versenyt a nemzetközi szinten tevékenykedő hitelminősítő intézetekkel; javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, milyen módon támogathatók a hitelminősítő intézetek hálózatai, ugyanakkor úgy véli, hogy az ilyen hálózatok létrehozását az ágazatnak kell kezdeményeznie;

20. úgy véli, hogy esetleg támogatni kellene egy ilyen hálózat létrejöttét, azonban a hálózatnak önfenntartónak kell lennie és saját bevételekkel kell rendelkeznie; kéri a Bizottságot, hogy mérje fel, hogy kell-e, és miként lehet finanszírozni létrehozását, illetve hogy milyen jogi formát ölthet a projekt;

21. úgy véli, hogy egy ténylegesen független Európai Hitelminősítő Intézet létrehozását szintén meg kell vizsgálnia és elemeznie kell a Bizottságnak; arra kéri a Bizottságot, hogy különösen a személyzet és a források kérdését vizsgálja meg: az előbbinek teljesen függetlennek kell lennie, az utóbbinak pedig a pénzügyi magánszektor díjaiból kell származnia;

Nyilvánosság és információkhoz való hozzáférés

22. úgy véli, hogy a hitelminősítéseknek a piacok számára nyújtott tájékoztatás növelését kell szolgálniuk oly módon, hogy a befektetőket az ágazatbeli és országbeli hitelkockázatok következetes értékelésével látják el; fontosnak tartja, hogy a felhasználóknak lehetősége legyen a hitelminősítő intézetek jobb ellenőrzésére, és hangsúlyozza, hogy e tekintetben központi szerepet kap az intézetek tevékenységének fokozott átláthatósága;

2011. június 8., szerda

23. rámutat, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők megfelelően tudják értékelni a kockázatokat és eleget tudjanak tenni az elvárható gondosságra és bizalomra vonatkozó kötelezettségeiknek, több információt kell nyilvánosságra hozni a termékekről a strukturált pénzügyi eszközök területén, hogy a befektetők tájékozottan tudjanak dönteni; úgy véli, hogy a szofisztikált befektetőknek biztosítani kell a mögöttes hitelek minősítésének lehetőségét, hogy az alapján meg tudják határozni az értékpapírosított termék kockázatát; támogatja az EKB és mások a strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos több információ rendelkezésre bocsátására irányuló jelenlegi kezdeményezéseit; kéri a Bizottságot, hogy értékelje, szükség van-e valamennyi termék esetében a nyilvánosságra hozott információk körének növelésére a pénzügyi eszközök területén;

24. megjegyzi, hogy a legtöbb hitelminősítő intézet hitelminősítő tevékenységén túl számos, a kilátásokat taglaló dokumentumot, beszámolót, figyelőt és figyelmeztetőt tesz közzé, melyek jelentős befolyást gyakorolnak a piacokra; úgy véli, hogy e dokumentumokat az átláthatóságot és a bizalmasságot biztosító, előre meghatározott kritériumok és előírások szerint kell nyilvánosságra hozni;

25. kéri a Bizottságot, hogy javasolja a 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelv felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy szélesebb körben elegendően pontos és teljes információ álljon rendelkezésre a strukturált pénzügyi eszközökről;

26. e tekintetben kulcsfontosságúnak tartja az adatvédelmi szempontok teljes körű figyelembevételét minden lehetséges jövőbeli intézkedés vonatkozásában;

27. felveti a kérdést, hogy előnyös lenne-e arra kötelezni a kibocsátókat, hogy olyan harmadik felekkel vitassák meg a strukturált pénzügyi eszközök mögötti tartalmat és módszertant, amelyek kérés nélküli hitelminősítést vagy belső kockázatértékelés végeznek;

28. hangsúlyozza a Bizottságnak az információk átláthatósága tekintetében az 1060/2009/EK rendelet (5) preambulumbekkezdésében hivatkozott kötelezettségét; kéri a Bizottságot, hogy végezze el az ahhoz szükséges elemzéseket, hogy az eredményeket és az esetleges jogszabály-módosításokat az 1060/2009/EK rendelet jelenlegi felülvizsgálata keretében be tudja nyújtani a Parlamentnek és a Tanácsnak;

29. tudomásul veszi a hitelminősítő intézetekről szóló 1. és 2. rendelet által az átláthatóság és a nyilvánosságra hozatal tekintetében tett előrelépést; ösztönzi a Bizottságot, hogy a hitelminősítő intézetek bejegyzési eljárásának befejeztével végezze el e rendeletek hatásvizsgálatát azon területeknek a megjelölése céljából, ahol a jövőben a közzététel a felhasználók számára további hasznnal járhat;

30. felszólít a hitelminősítési eljárás és annak belső auditálása fokozott átláthatóságának biztosítására, a hitelminősítő intézetek európai uniós felügyeleti hatóságok általi felügyeletének szigorítására, valamint a hitelminősítések pénzügyi intézmények általi használatának, illetve a hitelminősítésektől való függésüknek a nemzeti felügyeleti hatóságok általi, határozottan beavatkozó jellegű felügyeletére;

Két kötelező minősítés

31. úgy véli, hogy a Bizottságnak fontolóra kellene vennie, hogy bizonyos körülmények fennállása esetén helyénvaló-e két kötelező minősítést használni, például a strukturált pénzügyi eszközök és a szabályozási célra felhasznált külső hitelminősítések esetében, és hogy a legkonzervatívabb, azaz legkevésbé kedvező külső hitelminősítéseket kell-e referenciaként használni a szabályozás során; kéri a Bizottságot, hogy végezzen hatástanulmányt két kötelező minősítés esetleges használatáról;

32. úgy véli, hogy mindkét minősítés költségét a kibocsátónak kellene viselnie, és hogy az első külső hitelminősítő a kibocsátó választása szerinti hitelminősítő intézet kell legyen, a második esetében pedig több kiválasztási lehetőséget kell fontolóra venni, így azt is, hogy azt az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) jelöli ki meghatározott és objektív kritériumok alapján, figyelembe véve múltbeli teljesítményét, és támogatva új hitelminősítő intézetek létrehozását, ugyanakkor elkerülve a verseny bármiféle torzulását;

2011. június 8., szerda

33. rámutat, hogy a jó hírnevet nem lehet szabályozói szervek révén elismertetni, és minden új hitelminősítő intézet csak akkor válik elismertté, ha hitelességével erre rászolgál;

Államadósság minősítése

34. tisztában van azzal, hogy a piaci szereplők nem kedvelik a változó hitelminősítéseket, hiszen nagy költséggel jár (kapcsolódó vételi és eladási döntések), ha módosítják a minősítéseket; úgy véli azonban, hogy ily módon a minősítések cikluserősítővé válnak és késleltetik a pénzügyi piacok fejlődését;

35. megjegyzi, hogy a hitelminősítő intézeteknek világos kritériumokat kell alkalmazniuk az országteljesítmények kiszámításakor, és tisztában van azzal, hogy a jelenlegi minősítés nem e tényezők mechanikus súlyozása; kéri az ágazatot, hogy pontosítsa mely módszertant és megítéléseket alkalmazzák az államadóságra vonatkozó minősítések hitelesítéséhez, és hogy magyarázza meg a modell által generált minősítéstől, illetve a főbb nemzetközi pénzügyi intézmények előrejelzéseitől való eltérést;

36. megjegyzi, hogy az IMF szerint a minősítések magyarázatot adhatnak a hitel-nemteljesítési csereügyletek felárainak 70 %-ára; aggódik a minősítések esetleges cikluserősítő hatása miatt, és kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet ezekre az érzékeny kérdésekre;

37. úgy véli, hogy a minősítések változtatásai által kiváltott hirtelen változások árakra és felárakra gyakorolt negatív hatásainak csökkentése érdekében meg kell szüntetni azt a rendeletet, amely a minősítésekhez köti a vételi vagy eladási döntéseket;

38. úgy véli, hogy mivel az államadósságokról szinte minden információ nyilvánosan elérhető, ezeknek az információknak még könnyebben, egyenletesebben és összehasonlíthatóbb módon kell rendelkezésre állniuk, hogy nagyobb és szofisztikáltabb piaci szereplőket ösztönözzenek a saját megítéléseikre való támaszkodásban az államadósságok kockázatának értékelésekor;

39. úgy véli, hogy tekintettel az államadósságra vonatkozó hitelminősítések piacra gyakorolt hatásaira, növelni kell e téren a módszerek és a döntések okainak átláthatóságát, valamint a hitelminősítő intézetek felelősségét; kéri egy olyan tanulmány elkészítését, amelyben elemzik a jövőbeli Európai Alapítvány és a jövőbeli független Európai Hitelminősítő Intézet minősítésbe történő bevonását;

40. támogatja a hitelminősítő intézetek által elfogadott módszertanok, modellek és alapvető minősítési feltételezések fokozott közzétételét és elmagyarázását, azon rendszerszintű hatás fényében is, amit az államadósság leminősítése okozhat;

Európai minősítési mutató (EURIX)

41. úgy véli, hogy előnyös az akkreditált hitelminősítő intézetek által készített külső hitelminősítések átlagának közzététele; ezért javasolja egy európai minősítési mutató (EURIX) kialakítását, amely magában foglalja a bejegyzett hitelminősítő intézetek piacon rendelkezésre álló valamennyi minősítését;

Mikroszint: üzleti modell

Fizetési modellek

42. támogatja, hogy a piacon számos fizetési modell létezzen egyszerre, azonban rámutat, hogy ez érdekütközések veszélyét hordozza magában, melyet megfelelő átláthatósági és szabályozási eszközökkel kell kezelni, de nem írva elő indokolatlan modellt; kéri a Bizottságot, hogy a nemrégiben történt konzultáció alapján tegyen javaslatokat alternatív fizetési modellekre, amelyben szerepet kapnak a kibocsátók és a felhasználók egyaránt; kéri ennek kapcsán a Bizottságot, hogy annak érdekében, hogy az értékelések kevésbé legyenek kitéve az érdekütközéseknek, fordítson különös figyelmet a „befektető fizet” modell esetleges használatára, és annak előnyeire illetve hátrányaira;

2011. június 8., szerda

43. úgy véli, hogy a minősítések minőségének biztosítása érdekében a helyes irányítás döntő fontosságú a hitelminősítő intézetek esetében, és felszólít a hitelminősítő intézetekben alkalmazott irányítási rendelkezések teljes mértékű átláthatóságára;

Elszámoltathatóság, felelősség és kötelem

44. hangsúlyozza, hogy az ESMA felel az 1060/2009/EK rendelet végrehajtásáért és azért, hogy a hitelminősítő intézetek azt betartsák; úgy véli, hogy amennyiben egy hitelminősítés szabályozási célt szolgál, azt már nem pusztán véleménynek kellene tekinteni, és hogy a hitelminősítő intézeteknek elszámoltathatónak kell lenniük a hitelminősítéseik alapjául szolgáló módszertan konzisztens alkalmazásáért; javasolja ezért, hogy a hitelminősítő intézetek jelentős hanyagság vagy kötelezettségmulasztás esetén viselt polgári jogi felelősségét mindenhol az Unióban egyformán határozzák meg, és hogy a Bizottság határozza meg e polgári jogi felelősségnek a tagállamok polgári jogába történő beillesztésének módjait;

45. rámutat, hogy egy befektetési döntéssel kapcsolatos végső felelősség a pénzügyi piaci szereplőké, azaz a vagyonkezelő, pénzügyi intézményé vagy a szofisztikált befektetőé; megjegyzi, hogy a felelősségrevonhatóságot a hitelminősítő intézetekről szóló 1. rendelet által létrehozott központi adattár (CEREP) is biztosítani fogja, amely egységes formában tesz közzé adatokat az EU-ban bejegyzett hitelminősítő intézetek által kiadott minősítések teljesítményéről, lehetővé téve a befektetők számára, hogy saját értékelést végezzenek egyes hitelminősítő intézetekről, és ezáltal nagyobb nyomást gyakoroljanak rájuk hírnevük tekintetében; rámutat, hogy a befektetőknek hatékony kockázatkezelési képességekkel kell rendelkezniük az irányítás megfelelő felügyelete alatt;

46. javasolja, hogy minden bejegyzett hitelminősítő intézet évente vizsgálja meg és értékelje múltbeli hitelminősítési teljesítményét, és az erre vonatkozó információkat tegye közzé egy jelentésben a felügyelet számára; javasolja, hogy az ESMA rendszeresen végezzen szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket e jelentések vonatkozásában, jó minőségi standardokat biztosítva ezáltal a hitelminősítések esetében;

*

* *

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Független hatástanulmányok biztosítása

P7_TA(2011)0259

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a független hatásvizsgálatok biztosításáról (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre és az Európai Unió Alapjogi Chartájára, amely 2009. december 1-jén lépett hatályba,
- tekintettel a Bizottságnak „Integrált szabályozás az Európai Unióban” című, 2010. október 8-i közleményére (COM(2010)0543),
- tekintettel a 2010. szeptember 9-i állásfoglalásra a jogalkotás minőségének javításáról – az Európai Bizottság 15. jelentése a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek: P7_TA(2010)0311.